

Ordenació sacerdotal al Seminari de Girona.

—És així i crec que ha de ser així; no pas per la manca de capellans, sinó perquè la missió principal de l'Església, que és donar a conèixer Jesucrist i ajudar a viure d'acord amb el seu evangeli, és una missió comuna a tots els batejats, segons la seva vocació pròpia: de laics, consagrats plenament al Senyor o del ministeri sacerdotal.

—A quins àmbits encara ha d'arribar l'Església de Girona?

—Tenint present el canvi radical tant del país com del món occidental, penso que l'acció missionera de l'Església ha de tenir en compte tots els camps, perquè en tots els àmbits de la societat s'està vivint una transformació profunda. Destaco, però, el camp dels joves, en el qual s'està donant cada dia més una ignorància del fet transcendent, que és una dimensió de la persona, i tanmateix l'Església és portadora d'un missatge capaç de respondre a les seves aspiracions més nobles. Sense oblidar que Jesucrist serà sempre pedra d'ensopec que demana un canvi de xip, com diuen ells.

Sortosament no tot és fosc. Ací i allà es van albirant llums entre les persones madures i també entre els joves que es plantegen la vida a partir de l'Evangeli. És com

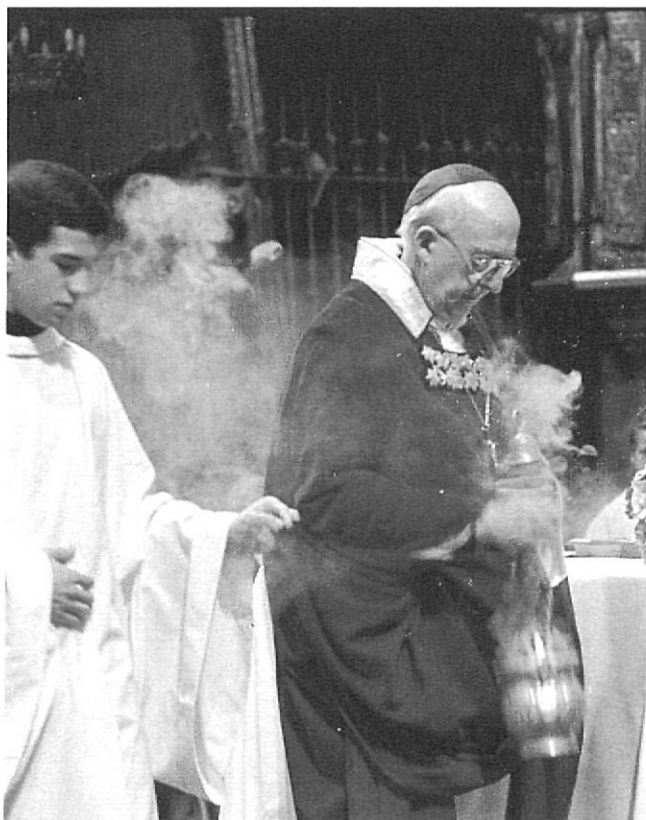

ARXIU BISBAT DE GIRONA

un arbre que es renova lentament: l'escorça envellida es desprèn i puja imperceptible la saba que l'anima.

—Quines són les línies d'evolució que vostè preveu per als propers anys?

—No sóc profeta ni capaç de fer pronòstics a curt termini: l'Esperit té jugades imprevisibles. Però deixeu-me somiar una mica. L'esperit religiós i la necessitat d'un ésser que ens transcendeix els portem a dins, i donen veus en determinats moments. Per això hi haurà grups més o menys nombrosos de ciutadans que els expressaran en manifestacions populars o en actes puntuals de la seva vida. Anant més a fons, veig una Església abrigada amb comunitats vives que fan festa del do de la fe, atentes i obertes a qui passi buscant una mà que no troba, que es distingeixen per la seva joia i força davant de les contrarietats, perquè ho han après del Mestre i s'han proposat promoure la cultura de l'Amor i, en conseqüència, de la pau, conscients de l'Esperit que els anima a aixecar la veu per a aquells a qui hem tapat la veu. Unes comunitats que provoquen preguntes com aquesta: d'on els ve a aquesta gent el seu estil de vida?

ANNA CARRERAS / EL PUNT